

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Adevărat, adevărat zic vouă că dacă grăuntele de grâu, când cade în pământ, nu va muri, rămâne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă.” – Ioan 12, 24

Nr. 489 / 28 mai 2023

SFÂNTUL
LUCA AL CRIMEEI
1876 - 1961

EU SUNT CU VOI ȘI NIMENI ÎMPOTRIVA VOASTRĂ

Nu voi predica mult din cauza neputințelor mele – dar mă voi strădui să vă explic condacul sărbătorii de astăzi, atât de bogat în înțeleșuri.

Ascultați, ascultați cu mare atenție condacul acesta (corul cântă): *„Plinind rânduiala cea pentru noi și pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase, Dumnezeuul nostru, de unde nicicum nu Te-ai despărțit; ci, rămânând nedepărtat, strigi celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră”.*

Ce înseamnă: „plinind rânduiala cea pentru noi”? Iată la ce se referă lucrul acesta: când Domnul Iisus Hristos, prin toate lucrările vieții Sale pământești și prin moartea Sa pe cruce, a împlinit ceea ce ne-a fost rânduit de Dumnezeu în Sfatul veșnic, când a unit cele de pe pământ cu cele cerești, când a unit oamenii de pe pământ cu îngerii din ceruri. El ne-a

unit cu îngerii Săi. Ne-a dat posibilitatea de a fi părtași vieții cerești. Și au fost o mulțime de oameni care au devenit încă de pe pământ îngeri în trup. Știți bine că marele Ioan Botezătorul în Sfânta Scriptură este numit înger. Au fost o mulțime de oameni pentru care viața de acum nu prezenta niciun interes, care și-au curățit inimile, care s-au înălțat atât de mult și s-au desăvârșit, încât au devenit prin duhul lor asemenea îngerilor, au devenit îngeri în trup.

Oare nu așa au fost toți cuvioșii? Oare Maria Egipteanca nu a fost un înger în trup? Oare nu așa au fost mulțimea părinților, cei mai mari pustnici, precum Antonie cel Mare, Eftimie cel Mare, Sava cel Sfințit, precum cel mai mare cuvios al nostru, Serafim de Sarov, cuvioșii noștri Antonie și Teodosie de la Pecerska? Ei au devenit cu toții îngeri în trup. Desigur, încă de pe pământ erau uniți cu cele cerești. Au vorbit cu îngerii și Maica Domnului li s-a arătat lor.

„Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase, Dumnezeu nostru, de unde nicicum nu Te-ai despărțit; ci, rămânând nedepărtat, strigi celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.”

Domnul nostru Iisus Hristos Se înalță în mare slavă de pe Muntele Măslinilor, iar ucenicii Săi, așa cum ați auzit în citirea Apostolului și a Evangheliei de astăzi, despărțindu-se de El, nu și-au pierdut speranța. Nu numai că nu s-au întristat, dar au plecat acasă cu bucurie, cu mare veselie. De aceea, cum să înțelegem noi aceasta: cum au putut ei să se

veselească și să se bucure, dacă s-au despărțit de Hristos? Acest lucru a fost posibil pentru că Domnul le-a spus că va trimite un alt Mângâietor, pe Duhul Sfânt, care le va aminti tot ce le-a spus El și va fi cu ei pentru totdeauna.

Și se spune în condac: „de unde nicicum nu Te-ai despărțit, ci rămânând nedepărtat”. Acest lucru înseamnă că, înălțându-Se, El nu ne-a lăsat, ci rămâne cu noi mereu, neîncetat. Trebuie să ne amintim cuvintele Însuși Domnului Iisus și niciodată să nu le uităm: „cel ce Mă iubește pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu și vom veni la el și vom face locaș la el”. Vedeți, aceasta este promisiunea lui Hristos: El spune că la toți cei care Îl iubesc și Îi împlinesc poruncile Lui, El va veni cu Tatăl Său și Își vor face sălaș în ei, vor veni în inima lor și vor locui în ea, ca într-un templu al Duhului Sfânt.

„Strigi celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.” Cine Îl va iubi pe Hristos cu toată inima sa, cine va trăi după Cuvântul Său, împlinind toate poruncile Lui, acela va fi în comuniune continuă cu El, va fi sub ocrotirea Sa veșnică, va fi întotdeauna protejat de Însuși Hristos și de îngerii lui Dumnezeu; pe acela nu îl va atinge niciun rău, pentru că Hristos va fi cu el neîncetat.

Dar gândiți-vă: dar oare marii sfinți nu au avut parte de prigoane, oare nu au fost atâtea cei care s-au ridicat împotriva lor, oare nu au fost atâtea mii de mucenici ai lui Hristos? Aduceți-vă aminte cum marele Cuvios Serafim de Sarov a fost bătut până la

moarte de către tâlhari. Și ce, a fost aceasta în defavoarea Sfântului Serafim? A fost în detrimentul Bisericii lui Hristos? Nu, a fost cel mai mare beneficiu al nostru pe care l-am primit prin Cuviosul Serafim, căci atunci când însăși Fecioara Maria i s-a arătat și i-a vindecat fractura de craniu și coastele rupte, iar tâlharii au fost trimiși la judecată, Cuviosul Serafim, aflând despre aceasta, se ruga cu lacrimi pentru ei: „Nicum, nicum nu vreau să fie judecați! Dacă vor fi condamnați, voi pleca din pustia Sarovului”. Vedeți cum acest act de sfințenie ar trebui să servească ca învățătură! Ce exemplu mare am primit, un mare exemplu care ne arată cum să ne purtăm cu cei care ne provoacă suferințe!

Dar cu sfinții mucenici cum se împlinesc cuvintele cântării „Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră”? Da, s-au ridicat asupra lor, s-au ridicat împărați, s-au ridicat conducători, i-au supus la chinuri de mare cruzime. Dar cuvintele lui Hristos s-au adeverit și, pe când erau torturați, Hristos Însuși era cu ei, ușurându-le chinurile îndurate. Foarte adesea, ei nu ardeau în cuptoarele acelea groaznice a căror flacără îi dogorea chiar pe chinuitori. De ce? Pentru că Hristos era cu ei, nimeni nu a fost părăsit. El i-a trimis pe îngerii Săi și El Însuși a mers în temniță, la mucenicii chinuiți până la moarte și i-a vindecat, iar în ziua următoare călăii i-au văzut vindecați. Vedeți voi, și cuvântul acesta s-a adeverit. Credeți că tot cel ce îl iubește pe Hristos și îndeplinește Cuvântul

Său va fi iubit de Tatăl și El va veni și va locui împreună cu el.

Iubiți-L, așadar, pe Hristos, mergeți după El, împliniți poruncile Lui! Iar acum, ascultați condacul praznicului pe care tocmai l-am explicat și sper să-l înțelegeți mult mai profund decât îl înțelegeați înainte. Țineți minte, țineți minte acest condac. Amintiți-vă, amintiți-vă mereu această mare zi a Înălțării la cer a Domnului Iisus. Să ne îndreptăm inimile către El, pentru ca și pe noi să ne înalțe după El la cer. Amin.

Sursa: doxologia.ro

Predică din 14 mai 1953

PĂRINTELE ILIE CLEOPA

1912 - 1998

SINODUL I ECUMENIC

Astăzi, în Duminică a 7-a după Sfintele Paști, Biserica Ortodoxă prăznuiește primul Sinod Ecumenic al lumii creștine, care a avut loc în anul 325 în orașul Niceea, pentru a condamna erezia, adică învățarea greșită, eretică a lui Arie.

Ce este un sinod ecumenic?

Este adunarea tuturor marilor ierarhi ortodocși – episcopi, mitropoliți și patriarhi din toată lumea, cu scopul de a discuta unele învățături de credință creștină neclare încă, și de a le fixa în legi fixe, neschimbabile, numite dogme. De asemenea, un sinod ecumenic judecă și condamnă toate abaterile de credință, străine de învățătura Sfintei Evanghelii și a Sfinților Părinți și exclude din

Biserică, adică dă anatema, pe toți ereticii care sfâșie unitatea de credință a Bisericii. Prin cuvântul „sinod” înțelegem adunare, consiliu; prin cuvântul „erezie” înțelegem părerea sau învățătura particulară a cuiva despre Dumnezeu, împotriva învățăturii adevărate a Bisericii lui Hristos.

De ce a avut loc Sinodul I Ecumenic?

Care a fost pricina care i-a silit pe Sfinții Părinți să se adune la un loc și să apere dreapta credință? Pricina a fost apariția unui mare eretic, anume Arie, care învăța pe creștini o credință nouă, zicând că Fiul lui Dumnezeu nu ar fi de o ființă cu Tatăl și că a „fost un timp când Fiul nu era”. El numea pe Iisus Hristos „creatură superioară”, „cea dintâi dintre creaturi”. Acest eretic era un preot din Alexandria Egiptului, iar erezia lui s-a răspândit în câțiva ani atât de mult încât rupsesse Biserica în două și amenința să se răspândească în tot imperiul roman de răsărit și de apus.

Sfinții Părinți, nemaiputând răbda hulele lui Arie împotriva Mântuitorului și a Preasfintei Treimi, au cerut ajutorul drept credinciosului împărat Constantin cel Mare, ca să contribuie cu puterea sa imperială la liniștirea Bisericii lui Hristos și condamnarea învățăturii hulitoare a lui Arie și a discipolilor săi. Inspirat de Duhul Sfânt, marele împărat creștin a hotărât să organizeze primul Sinod Ecumenic la Niceea în anul 325 pe cheltuiala imperiului, fiind invitați toți marii ierarhi ai Bisericii creștine din Răsărit și din Apus. Astfel au luat parte 318 Sfinți Părinți la care s-a adăugat și o delegație a Papei Silvestru I al Romei, pentru că până în anul 1054, Biserica creștină era una. De aceea și sinoadele până la dezbinarea Bisericii se numesc „ecumenice”, adică generale, pentru că au luat parte la ele și ierarhi din partea Bisericii Romei.

Sursa: **Părintele Cleopa Ilie**, *Predică la Duminica a VII-a după Paști (a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic)*

PROGRAMUL LITURGIC

Marți <i>30 mai</i>	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă <i>3 iunie</i>	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → Sâmbăta morților - Moșii de vară
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>4 iunie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Pogorârea Sfântului Duh (<i>Cincizecimea sau Rusaliile</i>) → Duminica a 8-a după Paști
	12:00	Vecernia plecării genunchilor

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București